

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7519/2561

พนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานีโจทก์ นายธนบดีหรือธนบดีหรือไต้ง แซ่จิวจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 97, ป.อ. มาตรา 92, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 3, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 4, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 14, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.วิ.อ. มาตรา 227/1, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 3, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/2, ป.วิ.อ. มาตรา 226

ย่อ / หลักกฎหมาย

ก่อนคดีนี้จำเลยเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุก 2 ปี 6 เดือน และปรับ 250,000 บาท และในความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน จำคุก 3 ปี ภายในระยะเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษทั้งสองคดี จำเลยกลับมากระทำความผิดฐานสมคบกันเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและฐานกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันดังกล่าวตาม พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 8 วรรคสอง กรณีมีใช้จำเลยกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 อันจะเพิ่มโทษที่จะลงแก่จำเลยอีกกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลังตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 97 คงเพิ่มโทษได้เพียงหนึ่งในสามตาม ป.อ. มาตรา 92

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 3, 4, 8, 14 พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 97, 100/1 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เพิ่มโทษจำเลยหนึ่งในสามและกึ่งหนึ่งตามกฎหมาย จำเลยให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอเพิ่มโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษากลับว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 8 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 66 วรรคสาม จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 1,000,000 บาท เมื่อวางโทษจำคุกตลอดชีวิตแล้วจึงไม่อาจเพิ่มโทษจำคุกจำเลยได้อีก คงเพิ่มโทษปรับได้เพียงกึ่งหนึ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 97 เป็นจำคุกตลอดชีวิต และปรับ 1,500,000 บาท หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 (ที่แก้ไขใหม่) กรณีต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังได้เกิน 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า ตามวันเวลาและ

สถานที่เกิดเหตุในฟ้อง ร้อยตำรวจเอก กฤศ กับพวก นำหมายค้นของศาลชั้นต้นเข้าตรวจค้น ห้องพักเลขที่ 407 จับกุมนายวรณัย กับพวกรวม 3 คน ได้พร้อมยึดเมทแอมเฟตามีนชนิดเกล็ดสีขาวตามจำนวนในคำฟ้อง นายวรณัยให้การรับสารภาพ ศาลพิพากษาลงโทษจำคุกแล้ว ระหว่างถูกควบคุมตัวนายวรณัยยอมรับว่าเมทแอมเฟตามีนเป็นของจำเลย โดยขณะที่จำเลยถูกคุมขังอยู่ที่ทัณฑสถานบำบัดพิเศษพระนครศรีอยุธยา จำเลยใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ติดต่อยังโทรศัพท์เคลื่อนที่ของนายวรณัยเพื่อชักชวนให้นายวรณัยจำหน่ายยาเสพติด นายวรณัยตกลงจำหน่ายยาเสพติดให้จำเลย หลังจากนั้นจำเลยโทรศัพท์ติดต่อให้นายวรณัยขับรถยนต์ไปรับเมทแอมเฟตามีนตามจุดที่นัดหมาย นายวรณัยจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนได้แล้วจะนำเงินดังกล่าวฝากเข้าบัญชีของตน จากนั้นจำเลยจะโทรศัพท์แจ้งด้วยวาจาหรือส่งข้อความหรือส่งหมายเลขบัญชีมาทางแอปพลิเคชันไลน์ให้นายวรณัยโอนเงินเข้าบัญชีธนาคาร นายวรณัยได้เงินส่วนต่างจากการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนเกินจากราคาที่จำเลยกำหนดไว้ และได้เงินจากการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนให้แก่ลูกค้าของตนโดยตรง นายวรณัยรับเมทแอมเฟตามีนมาจากจำเลยเพียงรายเดียว นายวรณัยได้ให้ปากคำต่อพนักงานสอบสวน ร้อยตำรวจโท จำนงค์ ตรวจสอบโทรศัพท์เคลื่อนที่ของนายวรณัยพบว่า จำเลยได้ให้หมายเลขโทรศัพท์ของจำเลยและเลขบัญชีธนาคารต่าง ๆ ไว้ในแอปพลิเคชันไลน์เพื่อนายวรณัยโอนเงินที่ได้จากการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนเข้าบัญชีดังกล่าว ระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม 2557 ถึงวันที่ 25 ธันวาคม 2557 พบว่านายวรณัยฝากเงินจำนวนหลายครั้งรวมประมาณ 2,000,000 บาท และโอนเงินจำนวนหลายครั้งรวมประมาณ 2,000,000 บาท ออกจากบัญชีของตนทุกวันไปเข้าบัญชีธนาคารที่จำเลยให้ไว้ทางอินเทอร์เน็ตแบงก์กว่า 100 รายการ ร้อยตำรวจโท จำนงค์ ได้ทำรายงานผลการสืบสวนขยายผล จำเลยเสนอผู้บังคับบัญชา ต่อมาเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีคำสั่งอนุมัติให้จับกุมจำเลย ร้อยตำรวจโท จำนงค์ ได้รับมอบหมายให้ร้องทุกข์ดำเนินคดีแก่จำเลยในข้อหาสมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน จำเลยให้การปฏิเสธ คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า แม้นายวรณัยจะมีส่วนกระทำความผิดและให้การขัดทอดจำเลย แต่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 227/1 ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ.2550 มาตรา 3 หาได้ห้ามมิให้รับฟังพยานขัดทอดเลยเสียทีเดียวไม่ หากแต่ศาลพึงต้องกระทำด้วยความระมัดระวังและไม่ควรเชื่อพยานหลักฐานดังกล่าวโดยลำพังเพื่อลงโทษจำเลย เว้นแต่จะมีเหตุผลอันหนักแน่น มีพฤติการณ์พิเศษแห่งคดี หรือมีพยานหลักฐานประกอบอื่นมาสนับสนุน ซึ่งจากคำเบิกความของนายวรณัยดังกล่าวประกอบคำให้การชั้นสอบสวนเรียงลำดับเหตุการณ์ที่รู้จักสนิทสนมกับจำเลยมาก่อนที่จำเลยจะถูกจำคุกในคดียาเสพติดให้โทษ เป็นขั้นตอนเชื่อมโยงเหตุการณ์ได้อย่างต่อเนื่องว่านายวรณัยติดต่อกับจำเลยซึ่งขณะเกิดเหตุถูกจำคุกอยู่ในเรือนจำได้อย่างไร มีรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคล สถานที่ และรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการไปรับยาเสพติด จนกระทั่งถึงการโอนเงินค่ายาเสพติดผ่านบัญชีบุคคลต่าง ๆ จำนวนหลายบัญชีตามคำสั่งของจำเลย ซึ่งนายวรณัยให้การว่าเป็นชื่อบัญชีที่นายวรณัย รู้จักบ้างไม่รู้จักบ้าง และให้การว่าได้โอนเงินเข้าบัญชีนางสาวขวัญชนก และนางสาวสมฤทัย ซึ่งเป็นภรรยาของจำเลยด้วย คำเบิกความของนายวรณัยจึงมีเหตุผลอันหนักแน่น นอกจากนี้โจทก์ยังมีนางประทุม มารดาของนายวรณัยเป็นพยานเบิกความยืนยันว่าครอบครัวของนายวรณัยรู้จักจำเลยตั้งแต่ปี 2552 โดยจำเลยพักอาศัยอยู่ที่บ้านภรรยาซึ่งเป็น

ร้านเสริมสวยอยู่ตรงกันข้ามบ้านของพยาน สามีของพยานไปรับประทานอาหารเช้าที่ร้านเสริมสวยเป็นประจำ ต่อมาพยานก็เป็นลูกค้าร้านเสริมสวยจึงรู้จักจำเลย และในปี 2554 ซึ่งเกิดน้ำท่วม นายวรณัยกับบิดาไปพักอาศัยอยู่บ้านของจำเลย จำเลยเคยยืมเงินสามีของพยานจำนวนไม่มาก และพยานเคยให้จำเลยยืมรถใช้ อันเป็นข้อสนับสนุนว่านายวรณัยมีความสนิทสนมกับจำเลยมาก่อนที่จำเลยจะถูกจำคุกในเรือนจำ และร้อยตำรวจโท จำนงค์ ยังได้ตรวจสอบเครื่องโทรศัพท์ของนายวรณัยก็พบข้อมูลการติดต่อกับจำเลยโดยเฉพาะทางแอปพลิเคชันไลน์ มีการเรียกนายวรณัยว่า "มี" และเรียกจำเลยว่า "โต้้ง" ซึ่งเป็นชื่อเล่นของจำเลย มีข้อความการแจ้งเลขบัญชีและเจ้าของบัญชีเพื่อให้โอนเงิน ส่วนที่จำเลยอ้างว่าจำเลยไม่ใช่เจ้าของหมายเลขโทรศัพท์ที่นายวรณัยอ้างว่าใช้ติดต่อกับนายวรณัย เพราะถูกคนอื่นใช้แอบอ้างนั้น ก็เป็นการง่ายแก่การกล่าวอ้าง ทั้งได้ความจากนายวรณัยตอบโจทก์ถามถึงว่า จะติดต่อพูดคุยกับจำเลย เป็นส่วนใหญ่มากกว่าติดต่อทางเฟซบุ๊กหรือทางไลน์ นายวรณัยจึงจำเลยจำเลยได้ อันเป็นข้อบ่งชี้ว่านายวรณัยได้ติดต่อกับจำเลยโดยตรงตามหมายเลขโทรศัพท์ที่จำเลยให้ไว้ ไม่ใช่ผู้อื่นแอบอ้างมาติดต่อกับนายวรณัย นายวรณัยไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยมาก่อน คดีจึงไม่มีเหตุให้ระวางสงสัยว่านายวรณัยจะแกล้งเบิกความปรักปรำจำเลย ดังนี้ แม้นายวรณัยจะเป็นพยานขัดทอด แต่เมื่อมีเหตุผลหนักแน่นและรับฟังประกอบกับพยานหลักฐานอื่นดังกล่าวมาแล้ว จึงรับฟังลงโทษจำเลยได้ การที่นายวรณัยให้การต่อพนักงานสอบสวนขัดทอดจำเลย เป็นการให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ต่อเจ้าพนักงานตำรวจหรือพนักงานสอบสวนตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 100/2 แม้นายวรณัยจะได้รับประโยชน์จากบทกฎหมายดังกล่าวก็เป็นเรื่องที่กระทำได้โดยชอบตามกฎหมาย คำให้การของนายวรณัยจึงเป็นพยานชนิดที่มีได้เกิดขึ้นจากการจงใจ รับฟังได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 226 ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ.2550 มาตรา 3 พยานหลักฐานของโจทก์จึงมีน้ำหนักมั่นคงให้ลงโทษจำเลยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 227/1 ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ.2550 มาตรา 3 ส่วนฎีกาของจำเลยในข้ออื่นไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลง ไม่จำต้องวินิจฉัย ข้อเท็จจริงรับฟังได้โดยปราศจากสงสัยว่าจำเลยกระทำความผิดฐานสมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันแล้ว อันเป็นการกระทำความผิดตามฟ้อง ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น อนึ่ง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำเลยปรับ 1,000,000 บาท เพิ่มโทษกึ่งหนึ่งเป็นปรับ 1,500,000 บาท นั้น เห็นว่า ก่อนคดีนี้จำเลยเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุกมีกำหนด 2 ปี 6 เดือน และปรับ 250,000 บาท ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 568/2552 และในความผิดฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน จำคุกมีกำหนด 3 ปี ตามคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 4146/2555 ของศาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภายในระยะเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษทั้งสองคดีจำเลยกลับมากระทำความผิดฐานสมคบกันเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และฐานกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 8 วรรคสอง กรณีมิใช่จำเลยกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 อันจะเพิ่มโทษที่จะลงแก่จำเลยอีกกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522

มาตรา 97 คงเพิ่มโทษได้เพียงหนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 ที่ศาลอุทธรณ์ พิพากษาลงโทษจำเลยและเพิ่มโทษปรับกึ่งหนึ่งมานั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกาและเป็น ข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกาเห็นควรแก้ไขให้ถูกต้อง พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ เพิ่มโทษปรับหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นปรับ 1,333,333.33 บาท นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

ชูชัย วิริยะสุนทรวงศ์ · ทรงศิลป์ ธรรมรัตน์ · วิชิต ลีธรรมชโย

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/7519/2561>